19/03/2023

Ζωηφόρος Σταυρός και θανατηφόρα αμαρτία

/ Ορθόδοξες Προβολές

«Χαίροις ο ζωηφόρος Σταυρός…η θύρα του Παραδείσου, ο των πιστών στηριγμός, της Εκκλησίας το περιτείχισμα», ψάλλει ο υμνωδός κατά την μεσονηστίσιμο Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως. Ζωηφόρο αποκαλεί τον Σταυρό και η Εκκλησία του Χριστού, διότι χάρη στον καρπό του Σταυρού, στην γεύση δηλαδή του «ξύλου της ζωής», του Χριστού, γευτήκαμε όλοι εμείς, οι απόγονοι των πρωτοπλάστων, όχι την πικρά γεύση του θανάτου αλλά την γλυκιά ηδονή της ζωής.

- γράφει η Σοφία Μπεκρή, φιλόλογος-θεολόγος

Ο Σταυρός, λοιπόν, με την άνοδο του Κυρίου πάνω Του, ανανοηματοδοτείται και από σύμβολο θανάτου γίνεται σύμβολο της ζωής, από σύμβολο εσχάτης

ταπεινώσεως και εξευτελισμού γίνεται σύμβολο ανορθώσεως και τιμής, από φονικό όργανο για τους αμαρτωλούς γίνεται όργανο σωτηρίας για τους μετανοούντες, και εν τέλει σύμβολο λυτρώσεως και αναστάσεως!

Εμείς, όμως, οι άνθρωποι φαίνεται ότι δεν έχομε αντιληφθή τον σταυρό ως λυτρωτικό και σωτήριο σύμβολο, γι' αυτό και αρνούμαστε πεισματικά να τον σηκώσωμε. Προτιμάμε, λοιπόν, να γονατίζωμε υπό το βάρος των αμαρτιών μας, παρά να αγωνιζώμαστε να τις αποβάλλωμε. Προτιμάμε να παραμένωμε υποδουλωμένοι στα πάθη μας, στην φιλαυτία, στην φιλοδοξία, στην φιληδονία και στα συμπαρομαρτούντα, παρά να κοπιάζωμε, για να τα αποτινάξωμε από πάνω μας. Προτιμάμε να αρρωσταίνωμε από τις αμαρτίες μας, ψυχικές και σωματικές, παρά να τις εξομολογούμαστε και να θεραπευώμαστε οριστικά από αυτές. Προτιμάμε, επίσης, για να λυτρωθούμε από τα δεινά μας, να εμπιστευώμαστε επίγειους «σωτήρες», που μας ζητάνε μάλιστα να θυσιάζωμε όλα τα αγαθά και τις ελευθερίες μας, παρά να εμπιστευτούμε τον ουράνιο Σωτήρα μας, που θυσιάστηκε ο Ίδιος για χάρη μας....

Διαβάστε περισσότερα στην ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ